

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 010179 12 U
Sarajevo, 26.03.2014.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović kao predsjednika vijeća, Esada Fejzagića i Jadranke Brenjo kao članova vijeća, uz sudjelovanje Natalije Peštović kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Agencija za državnu službu Federacije BiH, ul. Hamdije Kreševljakovića broj 19/V, Sarajevo, protiv rješenja broj: UP1 03-37-7-25/12 od 06.04.2012.godine, tužene Agencija za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini, Vilsonovo šetalište broj 10, Sarajevo, u upravnoj stvari zaštite ličnih podataka, na nejavnoj sjednici održanoj dana 26.03.2014. godine, donio je sijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e:

Rješenjem tužene broj: UP1 03-37-7-25/12 od 06.04.2012.godine, stavom I naloženo je tužitelju da blokira lične podatke kandidata u izbornom postupku po javnom konkursu, i lične podatke državnih službenika u postupku provođenja obuke i stručnog usavršavanja, koji su objavljeni na službenoj web stranici www.adsfbih.gov.ba, dok se stavom II zabranjuje tužitelju da objavljuje lične podatke kandidata u izbornom postupku po javnom konkursu i lične podatke državnih službenika u postupku provođenja obuke i stručnog usavršavanja na službenoj web stranici www.adsfbih.gov.ba. Stavom III obavezan je tužitelj da izvrši naloženu upravnu mjeru pod tačkom I u roku od 15 dana od dana prijema rješenja, i da o tome pismeno obavijestiti Agenciju za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Herecegovini, uz obavezu da tužitelj postupa u skladu sa upravnom mjerom navedenom pod tačkom II u narednom periodu.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora. U obrazloženju tužbe navodi da je odredbama člana 4. stav 1. tačka b) Zakona o državnoj službi u F BiH utvrđeno da državna služba osigurava poštivanje i primjenu, između ostalih, i principa transparentnosti i javnosti. U članu 29. citiranog zakona propisano je da tužitelj utvrđuje karakter i sadržaj javnog konkursa, koji sadrži ispit općeg znanja i stručni ispit, a u stavu 2. istog člana da Vlada Federacije, na prijedlog tužitelja, podzakonskim aktima utvrđuje uvjete, način i program polaganja ovih ispita. Tužitelj, nadalje citira odredbu člana 11. stav 2. Uredbe

o uslovima, načinu i programu polaganja ispita općeg znanja, kojom je propisano da se obavještanje o datumu, vremenu i mjestu polaganja ispita može izvršiti pismeno ili elektronskom poštom ili na drugi pogodan način, s tim da se svaki od navedenih načina obavještanja smatra urednim. Tužitelj obavještava kandidate o terminima polaganja ispita općeg znanja i stručnog ispita, kao i o rezultatima koje su kandidati postigli na ovim ispitima putem stručne službene web stranice, prije svega zbog poštivanja principa transparentnosti i javnosti u provođenju procedura javnih konkursa. Ovakvim načinom rada je postignuta veća efiksanost u radu, a ostvarena je značajna ušteda budžetskih sredstava kroz smanjivanje izdataka za PTT troškove. Smatra da svaki kandidat podnošenjem uredno popunjene prijave na javni konkurs, navodeći u istoj svoje lične podatke, poznavajući važeće zakonske i podzakonske propise u oblasti provođenja konkursne procedure, pristaje, kao nosilac ličnih podataka, na obradu tih podataka koju vrši tužitelj, poštujući principe obrade ličnih podataka koji su utvrđeni u članu 4. Zakona o zaštiti ličnih podataka. Odredbom člana 64. stav 2. tačka d) Zakona o državnoj službi u F BiH propisano je da Agencija organizuje i realizuje stručno obrazovanje i usavršavanje državnih službenika zaposlenih u organima državne službe, tako da je neophodna obrada ličnih podataka prilikom organizacije i realizacije navedenih poslova, u svrhu poštivanja zakonskog principa efikasnosti, transparentnosti i ekonomičnosti. Smatra da se u konkretnom slučaju radi o veoma ograničenom objavljivanju ličnih podataka u izbornom postupku po javnim konkursima i provođenju obuke državnih službenika na web stranici tužitelja, te da se uopće ne krše principi zakonitosti i pravičnosti, propisani Zakonom o zaštiti ličnih podataka.

Neutemeljen je stav tužene o nezakonitoj obradi podataka od strane tužitelja, kada su svi akti koje primjenjuje tužitelj u konkursnim procedurama i obuci državnih službenika, potpuno usklađeni sa zakonom koji reguliše oblast državne službe. Tužitelj ističe da je u sedmogodišnjem radu proveo stotine javnih konkursa i obuka državnih službenika, na kojima su učestvovala na desetine hiljada kandidata, pri čemu nije zaprimljena niti jedna žalba na način pozivanja kandidata na stručni ispit, niti su se kandidatai žalili da su zbog učešća u konkursnim procedurama imali primjedbe aktuelnih poslodavaca, koje bi predstavljale kršenje Zakona o radu F BiH. Ukazuje da nije objavljivao lične podatke koji sadrže datum i mjesto rođenja, zanimanje, JMBG, adresu stanovanja i sl., te da objavljuje samo imena i prezimena kandidata, ne krši principe obrade ličnih podataka. Konačno je predložio da sud donese presudu kojom se tužba uvažava, osporeno rješenje poništava, te omogućava tužitelju da nastavi obradu ličnih podataka na način na koji je to vršio do donošenja pobijanog rješenja ili da se pobijano rješenje poništi i predmet vrati tuženoj na ponovno rješavanje.

U odgovoru na tužbu, tužena je u cijelosti ostala kod osporenog rješenja i predložila da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („ Službeni glasnik BiH “ broj:19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz sljedećih razloga:

Rješenjem tužene broj: UP1 03-37-7-25/12 od 06.04.2012.godine i to stavom I naloženo je tužitelju da blokira lične podatke kandidata u izbornom postupku po javnom konkursu i lične podatke državnih službenika u postupku provođenja obuke i

stručnog usavršavanja, koji su objavljeni na službenoj web stranici www.adsfbih.gov.ba, dok je stavom II tužitelju zabranjeno da objavljuje lične podatke kandidata u izbornom postupku po javnom konkursu i lične podatke državnih službenika u postupku provođenja obuke i stručnog usavršavanja na službenoj web stranici www.adsfbih.gov.ba. Stavom III obavezan je tužitelj da izvrši naloženu upravnu mjeru pod tačkom I u roku od 15 dana od dana prijema rješenja, te o tome pismeno obavijestiti Agenciju za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini, uz obavezu da je dužan postupati u skladu sa upravnom mjerom pod tačkom II i u narednom periodu.

Prema razlozima osporenog rješenja, tužena je uočila da su na službenoj internet stranici Agencije za državnu službu Federacije BiH, objavljeni lični podaci kandidata u izbornom postupku po javnom konkursu. Lični podaci koji su objavljeni su: ime i prezime kandidata i ime jednog roditelja, broj bodova osvojenih na ispitu općeg znanja, primjedbu da li je kandidat položio javni ispit, odnosno datum ranije položenog ispita općeg znanja, naziv organa u koji je kandidat konkurisao, broj pozicija i naziv radnog mjesta na koje je kandidat konkurisa i lista uspješnih kandidata sa imenom i prezimenom. Sem toga, objavljeni su i lični podaci državnih službenika u postupku provođenja obuke i stručnog usavršavanja, i to: ime i prezime državnog službenika koji pohađa obuku, naziv organa državne službe u kojoj je zaposlen, te broj osvojenih bodova na pojedinim kursevima, te naziv obuke ili kursa. Postupajući po službenoj dužnosti, tužena je pokrenula postupak kontrole zakonitosti obrade ličnih podataka od strane tužitelja.

Tužena je aktom broj:03-1-37-7-128-2/12 od 20.02.2012.godine zatražila informaciju od tužitelja o pravnom osnovu i svrsi objavljivanja ličnih podataka kandidata i državnih službenika na službenoj web stranici www.adsfbih.gov.ba. Agencija za državnu službu F BiH je aktom broj:01-02-4-85/12 od 02.03.2012.godine odgovorila na traženi upit, navodeći da je članom 11. stav 2. Uredbe o uslovima, načinu i programu polaganja ispita općeg znanja i stručnog ispita za kandidate za državnu službu u F BiH utvrđeno da se kandidati obavještavaju o terminu polaganja ispita općeg znanja pismeno ili elektronskom poštom putem službene stranice ADS FBiH ili na drugi način. Smatra da je pravni osnov za obradu ličnih podataka kandidata njihov pristanak, koji daju podnošenjem pismene prijave na konkurs. Naveli su i da je svrha objavljivanja ličnih podataka državnih službenika koji pohađaju obuku ili se stručno usavršavaju, poštivanje principa efikasnosti, transparentnosti i ekonomičnosti. Agencija za državnu službu F BiH je, po mišljenju Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini, postupila suprotno odredbi člana 4. stav 1. tačka a) Zakona o zaštiti ličnih podataka, koji obavezuje kontrolore da lične podatke obrađuju na pravičan i zakonit način.

Ova odluka tuženog – Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini je pravilna i zakonita.

Zakon o slobodi pristupa informacijama u BiH (Službeni glasnik BiH broj: 28/00 do 62/11) ima za cilj da informacije pod kontrolom javnog tijela predstavljaju javno dobro od vrijednosti i da javni pristup ovim informacijama promovira veću otvorenost i odgovornost tih javnih tijela, prema odredbi člana 1. stav 1. citiranog Zakona. Svaka osoba ima pravo pristupa ovim informacijama u najvećoj mogućoj mjeri, u skladu s javim interesom, a javna tijela imaju odgovarajuću obavezu

objavljivanja informacija (tačka 2. istog člana). U smislu citiranog Zakona, definisan je pojam „lična informacija“, te utvrđeno da je to svaka informacija koja se odnosi na fizičku osobu koja se može izravno ili posredno identificirati činjenicama, ali nije ograničeno na identifikacijski broj ili fizički, mentalni, ekonomski, etnički, vjerski, kulturni ili socijalni identitet te osobe (čl. 3. stav 4. citiranog Zakona). Dakle, pravo je svake osobe da zahtijeva pristup informacijama koje imaju javna tijela, kada to nije u suprotnosti sa javnim interesom. Nadalje, navedenim Zakonom u odredbama člana 4. do 11. (Odjelak II- Pristup informacijama) utvrđeni su izuzeci, tako da se na osnovu ispitivanja svakog pojedinog slučaja, izuzetak od objavljivanja informacije, utvrđuje samo ako nadležni javni organ utvrdi izuzetak u smislu čl. 6. 7. ili 8. za cijelu informaciju ili dio informacije.

U članu 8. citiranog Zakona utvrđen je izuzetak kod zaštite privatnosti, tako što će javno tijelo utvrditi da tražena informacija uključuje osobne interese koji se odnose na privatnost treće osobe. Pristup informacijama koje su pod kontrolom javnih organa (svako fizičko ili pravno lice ima pravo pristupa istima i u najvećoj mogućoj mjeri u skladu sa javnim interesom) u skladu je sa ciljevima Zakona o slobodi pristupa informacijama u BiH, prema kojima informacije pod kontrolom javnog organa predstavljaju javno dobro od vrijednosti i da javni pristup istima promovira veću odgovornost i transparentnost javnih organa.

Zakonom o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 32/01 i 48/11), uređuje se pristup informacijama u posjedu javnih organa, radi utvrđivanja da informacije pod kontrolom javnog organa predstavljaju značajno javno dobro i da javni pristup informacijama potiče veću transparentnost i odgovornost javnih organa, što je neophodno za demokratski proces, te radi utvrđivanja da svako fizičko ili pravno lice ima pravo pristupa ovim informacijama u najvećoj mogućoj mjeri, u skladu sa javnim interesom.

Shodno članu 4. ovog zakona, svako fizičko ili pravno lice ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, a svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da te informacije saopšti. Pravo pristupa informacijama može biti ograničeno samo na način i pod uvjetima utvrđenim ovim zakonom. Ovo pravo podliježe utvrđivanju izuzetaka u skladu sa članom 5. do 10. istog zakona, s tim da je članom 8. Zakona, propisano ispitivanje javnog interesa, tako što javni organ saopćava traženu informaciju, bez obzira na izuzetak utvrđen u skladu sa članom 6, 7. ili 8. ovog zakona, ako je to opravdano javnim interesom, pri čemu se uzima u obzir svaka šteta i korist koje mogu proisteći iz saopštavanja informacije.

Dostupnost javnosti ne podrazumijeva objavljivanje ličnih podataka na opisani način, nego uspostavljanje sistema i stvaranje uslova da se svakoj zainteresovanoj osobi omogući pristup informacijama, u skladu sa Zakonom o slobodi pristupa informacijama u BiH. Tim zakonom se ustanovljava pravo svakog lica na pristup informacijama u najvećoj mogućoj mjeri u skladu sa javnim interesom, ali i svrhom informisanja javnosti. Ovaj zakon slobodu pristupa informacijama u BiH prvenstveno uslovljava formalnim radnjama i ograničenjima utvrđenim zakonom (član 4), a formalne radnje započinju „podnošenjem zahtjeva“ (član 11.)

Odredba člana 8. propisuje izuzetak kod zaštite privatnosti. I da nema ovog izuzetka vezanog za zaštitu privatnosti, sloboda pristupa informacijama u BiH je uslovljena podnošenjem zahtjeva, s tim da ne može biti opšte pravilo da se

informacije, pa i lični podaci kandidata u izbornom postupku po javnom konkursu i državnih službenika u postupku provođenja obuke i stručnog usavršavanja, čine informacijom koja je u slobodnom opticaju, kako je učinio tužitelj svojim tretmanom ličnih podataka. Zakonom o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“, broj 49/06 do 89/11), propisano je da postupak pristupa informacijama koje sadrže lične podatke, podrazumijeva dužnost „kontrolora“ (tužitelja) da ispita svaki pojedinačni zahtjev i utvrdi da li postoje ili ne postoje smetnje za pristup ličnim podacima propisane članom 8. tog zakona.

U konkretnom slučaju, tužitelj je objavljivao lične podatke kandidata u izbornom postupku po javnom konkursu i državnih službenika u postupku provođenja obuke i stručnog usavršavanja na svojoj internet stranici, koja, između ostalog, sadrže ime i prezime kandidata i ime jednog roditelja, broj bodova osvojenih na ispitu općeg znanja, primjedbu da li je kandidat položio javni ispit, odnosno datum ranije položenog ispita općeg znanja, naziv organa u koji je kandidat konkurisao, broj pozicija i naziv radnog mjesta na koje je kandidat konkurisao i listu uspješnih kandidata sa imenom i prezimenom, kao i ime i prezime državnog službenika koji pohađa obuku, naziv organa državne službe u kojoj je zaposlen, broj osvojenih bodova na pojedinim kursevima, te naziv obuke ili kursa

.Pravilno je tuženi utvrdio da se ove informacije mogu smatrati ličnom informacijom, jer njihov sadržaj potvrđuje da se odnose na činjenice koje jasno identificiraju fizičku osobu za koju su navedeni ovi podaci. Da bi lična informacija mogla biti dostupna javnosti, zahtjev mora ispunjavati predviđene uvjete iz člana 11. stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama, odnosno zahtjev za pristup informaciji koja se smatra ličnom informacijom, osim ispunjavanja formalnih uvjeta iz čl. 11. stav 2. treba biti sačinjen od strane fizičke osobe na koju se isti odnosi ili od strane zakonskog zastupnika podnosioca zahtjeva ili od osobe koju je podnosilac zahtjeva ovlastio u pismenoj formi.

Dakle, kada su u pitanju lične informacije, samo lice na koje se te informacije odnose ili od njega ovlašteno lice, imaju legitimaciju za podnošenje zahtjeva za pristup tim informacijama. Tačno je da je u članu 9. stav 1. istog Zakona propisano da će nadležno javno tijelo objaviti traženu informaciju, bez obzira na utvrđene izuzetke (pa tako i kada je u pitanju lična informacija) ako je to opravdano javnim interesom i uzet će u obzir svaku korist i svaku štetu koje mogu proisteci iz toga. U donošenju odluke da li je objavljivanje informacije opravdano javnim interesom, nadležno javno tijelo će razmotriti sve okolnosti relevantne za donošenje takve odluke, ali nisu ograničeni na svako nepoštivanje zakonske obaveze, postojanje bilo kakvog prijestupa, sudske greške, zloupotrebe vlasti ili nemara u vršenju službene dužnosti, neovlaštenog korištenja javnih fondova ili opasnosti po zdravlje ili sigurnost pojedinca, javnosti ili okoline (član 9. stav 2.).

Stoga je pravilan zaključak tuženog organa da je objavljivanje ovakve informacije, u suprotnosti i sa odredbom člana 17. Zakona o zaštiti ličnih podataka. Naime, citiranim članom je eksplicitno propisana zabrana davanja ličnih podataka na korištenje trećim stranama, za čiju obradu odnosno korištenje nisu ovlašteni, tj. ne posjeduju saglasnost nosioca podataka, pod uslovom da je svrha za koju se lični podaci traže suprotna odredbi člana 4. tog Zakona. Dakle, cilj ovog Zakona je da se na teritoriji Bosne i Hercegovine svim licima, bez obzira na njihovo državljanstvo ili

prebivalište, osigura zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda, a naročito pravo na tajnost u pogledu ličnih podataka koji se na njih odnose.

Principi zakonite obrade ličnih podataka propisani su članom 4. do 21 ovog Zakona. Prema članu 6. istog Zakona, kontrolor može obrađivati podatke bez saglasnosti nosioca podataka, ako između ostalih, vrši obradu ličnih podataka u skladu sa zakonom ili je obrada neophodna da bi se ispunile nadležnosti utvrdjene zakonom, odnosno, ako je obrada ličnih podataka potrebna za ispunjenje zadatka koji se izvršava u javnom interesu. Način dostupnosti ličnih podataka javnosti kao i druge pojedinosti su propisane Zakonom o zaštiti ličnih podataka u BiH. Prema odredbi člana 3. Zakona o zaštiti ličnih podataka „korisnik“ je lice (fizičko ili pravno), javni organ, agencija ili drugi organ kojem se omogućava pristup ličnim podacima ili kojem se lični podaci mogu dati na korištenje. Očigledno da iz ove definicije proizilazi da korisnik ni u kojem slučaju nije „opšta javnost“ ili „cjelokupna javnost“ odnosno „javno mnijenje“ koje bi imalo direktan uvid u lične podatke.

Iz svega izloženog, ovaj Sud je utvrdio da se osporena odluka temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni zakona, te da u postupku koji je predhodio donošenju konačne odluke nije bilo povrede postupka, zbog čega tužba tužitelja nije osnovana, pa je na temelju člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH odlučeno kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR:
Natalija Peštović

PREDSJEDNIK VIJEĆA

SUD IJA:
Ljiljana Lajović

